

คำแปลอย่างไม่เป็นทางการของ UNCTAD Press Release UNCTAD/PRESS/PR/2012/32
“REPORT SAYS REDUCING INEQUALITY THROUGH FISCAL AND INCOMES
POLICIES IS KEY FOR GROWTH AND DEVELOPMENT”

ข้อห้าม

ไม่อนุญาตให้นำเนื้อหาของการแถลงข่าวและรายงานที่เกี่ยวข้องไปใช้
อ้างอิงหรือสรุปในเอกสาร การออกอากาศ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นใด
ก่อนเวลา 24.00 น. ของวันที่ 12 กันยายน 2555 ตามเวลาประเทศไทย

UNCTAD/PRESS/PR/2012/32
Original: English

รายงานระบุว่า การลดความเหลื่อมล้ำด้วยนโยบายการคลังและรายได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างความ เติบโตและการพัฒนา

รายงานการค้าและการพัฒนาประจำปี 2555 ระบุว่ารัฐบาลสามารถใช้นโยบายการเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้า การใช้จ่าย
ด้านสังคม และการสนับสนุนการขึ้นค่าแรง ไปพร้อมกับสร้างประสิทธิภาพในการผลิต

เจนีวา, 12 กันยายน 2555 – รายงานการค้าและการพัฒนาขององค์การระบุว่าความเชื่อที่มีมาตั้งแต่
ทศวรรษที่ 1980s ที่ว่าหากรัฐบาลต้องการสร้างประสิทธิภาพในระบบเศรษฐกิจ จะต้องยอมแลกกับความเหลื่อมล้ำ
ที่มากขึ้นนั้น ไม่เป็นความจริง และให้ข้อเสนอแนะทางนโยบายที่จะลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเติบโตทาง
เศรษฐกิจไปพร้อมกัน

ในวันนี้ องค์กรได้ทำการเผยแพร่รายงานการค้าและการพัฒนา ประจำปี 2555 ในชื่อว่า “นโยบายเพื่อ
การเติบโตอย่างทั่วถึงและสมดุล” สนับสนุนนโยบายภาครัฐที่ทำให้แรงงานมีส่วนแบ่งในรายได้ของประเทศมาก
ขึ้น รวมถึงการกระจายรายได้ด้วยการเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้าและการเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐ จะช่วยลดความเหลื่อม
ล้ำและสร้างความเติบโตให้ระบบเศรษฐกิจไปพร้อมกัน

นโยบายการคลังในทศวรรษที่ 1980-1990 มักจะเน้นไปที่การลดสัดส่วนภาษีเงินได้ และเพิ่มสัดส่วน
ภาษีทางอ้อม เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ในรายได้ทั้งหมดของรัฐ ในหลายๆประเทศยังพยายามลด “ขนาดของภาครัฐ” ใน
รูปของสัดส่วนการใช้จ่ายต่อรายได้ประชาชาติ อย่างไรก็ตาม การที่กลุ่มคนที่มีรายได้สูงถูกเก็บภาษีต่ำกว่าและการ
จำกัดการใช้จ่ายภาครัฐนี้ ไม่ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนทั้งในภาคเอกชนและภาครัฐ ทั้งนี้ จากประสบการณ์ที่ผ่านมา

ของในประเทศแถบละตินอเมริกาและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ พบว่าการเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้าและการเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและการจัดหาสินค้าและบริการให้กับกลุ่มคนที่มีรายได้น้อย จะช่วยสร้างการเติบโตอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำ ในขณะที่เดียวกันก็เพิ่มการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและความต้องการลงทุนของภาคเอกชน

นอกจากนี้ รายงานยังให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้เป็นอัตราก้าวหน้าแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น อาจจัดเก็บภาษีมากขึ้นสำหรับกลุ่มรายได้สูงที่มีที่มาของรายได้จากค่าเช่า ซึ่งเป็นกิจกรรมสร้างรายได้ให้กับประชากรส่วนน้อยโดยตรง เมื่อเทียบกับรายได้จากกำไรทางธุรกิจและภาคการผลิตที่เพิ่มรายได้รวมทั้งประเทศ หรือในกรณีของประเทศกำลังพัฒนาที่มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก รัฐบาลควรจัดการให้มีส่วนแบ่งของค่าเช่าให้เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม ไม่ใช่เพื่อคนในประเทศหรือชาวต่างประเทศกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ทั้งนี้ ในการผ่อนคลายนโยบายการคลัง รัฐบาลอาจใช้นโยบายเศรษฐกิจแบบตรงข้ามกับวัฏจักรเศรษฐกิจ (countercyclical policy) กล่าวคือ การสร้างอุปสงค์ภายในประเทศในช่วงที่เศรษฐกิจถดถอย ควบคู่ไปกับการกระจายรายได้และเงินทุนเพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างทั่วถึงและยั่งยืน

รายงานการค้าและการพัฒนายังโต้แย้งแนวคิดการกำหนดค่าแรงแบบยืดหยุ่นที่ไม่อิงกับกลุ่มหรือเกณฑ์มาตรฐานกลาง (labor market flexibility) ว่าไม่สามารถแก้ปัญหาการว่างงานได้ ในทางกลับกันกับทำให้ปัญหาเพิ่มมากขึ้น การกีดค่าแรงโดยหวังว่าจะเพิ่มการจ้างงานนั้นเป็นมาตรการที่ผิดพลาด เพราะไม่ได้ไปถึงประโยชน์ของการกระจายรายได้ที่เหมาะสมที่มีต่อความเติบโตทางอุปสงค์ภายในประเทศและการจ้างงาน เพราะการผลิตที่เพิ่มขึ้นโดยที่ค่าแรงไม่ได้ขึ้นตามไปด้วย ทำให้อุปสงค์ต่ำกว่าศักยภาพการผลิต เกิดการใช้สมรรถนะในการผลิตไม่คุ้มค่า และทำให้กำไรและการลงทุนลดลงในระยะยาวด้วย

นอกจากนี้ การปฏิรูประบบค่าแรง โดยสนับสนุนให้มีการกำหนดค่าแรงได้แตกต่างกันในแต่ละกิจการ แทนที่จะกำหนดจากระบวนการต่อรองร่วมหรือมาตรฐานกลาง ยังสร้างแรงจูงใจที่ไม่ถูกต้องต่อการลงทุน การสร้างนวัตกรรมและการผลิตของภาคธุรกิจ ตัวอย่างเช่น บริษัทที่มีประสิทธิภาพต่ำจะพยายามรักษาค่าไรด้วยการกีดค่าแรง ไม่มีแรงจูงใจให้ปรับตัวและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตเพื่อให้อยู่รอดในธุรกิจ

ที่ผ่านมา มีหลายประเทศที่ใช้การต่อรองค่าแรงร่วม ควบคู่ไปกับแนวปฏิบัติที่กำหนดโดยภาครัฐในการกำหนดค่าแรง ทำให้ส่วนแบ่งของรายได้ที่มาจากการทำงานในรายได้ประชาชาติไม่ลดต่ำลงมากนัก (ดู UNCTAD/PRESS/PR/2012/31) และที่จริงแล้ว ค่าจ้างแรงงานควรจะเพิ่มขึ้นให้สอดคล้องกับประสิทธิภาพการผลิตและเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อ เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดค่าจ้างที่แตกต่างกันมากนักในการจ้างงานระดับเดียวกัน

นอกจากนี้ ยังมีเครื่องมืออื่นๆที่รัฐบาลอาจเลือกใช้เพื่อช่วยให้ผู้ที่มีอำนาจต่อรองต่ำหรือผู้ที่อยู่ในภาค
นอกระบบ เช่น การกำหนดค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมาย การปรับปรุงการจ้างงานภาครัฐ และมาตรการอื่นๆที่ช่วย
เพิ่มรายได้ให้กับแรงงานนอกระบบ เป็นต้น